

— Σταμάτης Παπλωματᾶ μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθε καὶ μὴν ἔχοντας γράμματα ἔγρα /-  
ψα καὶ γὰρ σακελλάριος Ναξίας Ἀμάης :—  
— Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —  
— Ἰωάννης Μηνιάτης νοτᾶριος ἔγραψα / καὶ μαρτυρῶ —

### 390

#### Διαθήκη

φ. 215<sup>v</sup>

/ Ἐβγαλμένος ὁ πόντος  
διὰ τὸ ἀμπέλι / τοῦ Μανιοῦ  
ἀπὸ τοῦ Μανιοῦ Φ 222

— Καὶ πάλι ἀπὸ πρὲ Χουσῆ Σουμμαρούπα.  
Ἐβγαλμένη ἀπὸ τι[.....] καὶ πάλι  
[.....] / — καὶ πάλι ἀπὸ τὸν  
Κόκκον — [.....] / — καὶ πάλι ἀπὸ  
[.....].—

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Φεβρου[αρίου  
κατὰ τὸ] / παλαιὸν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Γιοζέφην Κορο-  
νέ[λλου.....] / ρὼν ἡ ἀφεντίαν του εὐρισκόμενος ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματι ν[ύ]χ[τ]ος  
τῷ] / νοεῖν καὶ φρονήματι, σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα προ[.....]  
/ καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας του αἰσθήσεις χάριτι Χριστοῦ μὰ φοβιζ[ά] /-  
/ μενος τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβῃν ἀφ[νί] / δια καὶ  
μείνην ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα ν[ο] / τᾶριον ἵνα διὰ τῆς  
τοιούτης διαθήκης διορθωθῇ καὶ μείνουσαν τὰ / πράγματά του καὶ ὅλες του οἱ  
παραγγειλιές διορθωμένες καὶ ἀσκανδάλιστες / καὶ ἐν πρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς  
ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελεῖ / ωμένη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντιν  
κατ' αὐτοῦ τί ἀγαθὸν ἢ πονηρόν, ἔπειτα / ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν,  
εἴταν λέγειν πῶς ἀφήνει τὴν ἀρχόντιν / σσάν του τὴν κερά Μαρία κυρία καὶ νοικο-  
κυρά ὡς τὸ ἴδιόν του κορμὶ σὲ ὅ,τιν καὶ ἂν τοῦ εὐρί / σκονται στάμπιλε μόνιπλε  
κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἥγου σὲ σπίτια ἀμπέλια χωράφι / α περιβόλια σκρίτα ροῦ-  
χα ζωντόβολα λιανὰ καὶ χοντρά ὅλα νὰ τὰ ἔ / χην εἰς τὸ χέρι της καὶ νὰ τὰ  
κυριεύῃν ἕως φόρου ζωῆς της καὶ μετὰ τὸν θάνα / τὸν της νὰ πηγαίνου τὰ ἴδια  
σπίτια εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐκλαμπρότατου ἀφέν / ντη κονσούλου σινιὸρ Χρυσί-  
νου Κορονέλλου καὶ εἰς τῆς ἀρχόντισσας του κυρίας Κατζιά / νας διὰ τὲς πολλὰς  
χάρες καὶ καλωσύνας ὅπου ἐγνώρισεν ἀπὸ τὴν ἀφεντί / αν τος μὲ τὸν μπουκίν  
τος καὶ μὲ τὰ ἔργαν τος. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι τοῦ Ἀγερασνιοῦ τὸ ἔ / χειν πα-

κτωσία ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν τοῦ σινιὸρ Γιακουμάκη Κάστρην διὰ ρεάλια ἕκα /-  
τὸν εἴκοσι τέσσερα νοῦμερο 124/ τὸ ἀφήνει τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη κονσούλου διὰ  
κάποιο χρέος / ὅπου τοῦ χρεωστεῖν καθὼς διαλαβάνου τὰ σκρίταν του. Ἀκόμα τὸν  
ντόπον τῶν Σιφώνων τὴν / μπάρτην του τὸν ἐπουλεῖ καὶ αὐτὸν τοῦ ἀφέντη τοῦ κον-  
σούλου ἀπάνω εἰς τὸ χρέος του. Ἀκόμα λέγει / πὼς τὰ πράματα ὅπου ἔχειν στὴ  
Μονὴ ὅλα ἀπάνω κάτω ἀμπέλια χωράφια ξεχὸς τὸ ἀ / μπέλι τῆς Κάτω Μονῆς  
τὰ ἀφήνει καὶ αὐτὰ τοῦ ἀφέντη τοῦ κονσούλου καὶ τῆς ἀρχόντισσάς του / καὶ ἀκόμη  
καὶ τὰ σπίτια τῆς Μονῆς. Ἀκόμα τὸν τόπον τῶν [[σ]] Κήπων νὰ εἶναι τῆς ἀνη-  
ψιάς / μου τοῦ Κατερινακιοῦ ἡγού τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ Γιακουμάκη τῆς θυγα-  
τέρας καὶ τὸ πρᾶμα / τῆς Καβαλλαρίας καὶ αὐτὸν ἐδικὸν τῆς τῶχειν ἀπὸ τὴν μπεθεράν  
τῆς καθὼς φαίνεται τὸ σκρί / τον τῆς. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι τῶν Καλαμουριῶ τὸ ἔχει  
ἀπὸ τὸ Μανιὸ τὸ ἀφήνει τοῦ ἀδελφοῦν / του τοῦ Χρυσάκη ἀκόμα τὰ ἀμπέλια τῶν  
Κεχριῶν ἐκεῖνο ποὺ γόρασεν ἀπὸ Φραντζεσκά / κην Μπαρόντζη τοῦ Στάη καὶ τᾶλλα  
τρία ποῦναι σιμά του καὶ ἔχου τὸ ἕνα μὲ τὸν Φρανγγόπου / λον καὶ παίρνει ὁ Φραν-  
κόπουλος δύο καὶ αὐτὸς ἕνα τὰ ἀφήνει καὶ αὐτὰ τοῦ ἀφέντην / τοῦ κονσούλου καὶ  
τῆς ἀρχόντισσάς του. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν ἀπὸ τὸ Μιχάλη τὸν / Μπονάνον  
νὰ εἶναι τοῦ Ἰωάννη τοῦ υἱοῦν του. Ἀκόμα ἀφήνει τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ σινιὸρ  
Χρυσάκη τὴν / καυκάρα ὅπου ἔχειν στὶς Κεχρὲς τὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ Ἀπτουλᾶ καὶ  
ἀπὸ Φιλιππάκη Σουμμα / ρούπα.

+ Ὁ χωρεπίσκοπος Ἀξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —  
/ — πρὲ Ἰάκωβος Γρίσπος μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —  
/ — Βασίλης Μουσελίμης μάρτυρας  
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα\*—

### 391

#### Ἀγοραπωλησία

φ. 216<sup>Γ</sup>

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου  
17/ τὴν σήμερον ὁ μισέρ Γε / ωργάκης Σουμμαρίπας δίνει καὶ παραδίνει καὶ πουλεῖ  
τὸ κομμάτιν τὸ περιβολάκιν ὅπου ἔ / χειν ἀπὸ πουργίν του εἰς τὸ μέρος τῆς Τρυμα-  
λίας εἰς τὸν Καλόξυλον στ' Ἀπάνω Χωριὸ σὺν / μπλιο τοῦ σινιὸρ Γιοζέφη Κορο-  
νέλλου καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὁποῖο πρᾶμα καθὼς / εὐρίσκεται μὲ τὸ πηγάδι

\* Στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ἀριστεροῦ περιθωρίου ἔχει γραφεῖ πλαγίως ἡ λέξη : «Εὐγαλμενι».